

İntizar

— sessiz gecem · 30 Haziran 2010

Her seni düşünüşümde..!
Karanlığına sevdalanıyorum yalnızlığımın.
Ayaz vuran sokak lambası ışıkları gibi,
Sis pus hayallere dalıyorum.
Yüreğimde ki koralev artan şiddetle yakarken,
Buz tutan bedenim yokluguna titriyor.
Ve..
Yüreğime sagnak sagnak inen gözyaşlarım.

Bir volkan püskürürken lavları,
Çağlayanlar gibi düşerken yükseklerden,duygularım
Yalnızlığına müptela param parça yüreğim,
Hep imkansızlıklardan dem vuruken sözlerin,
Suskun dillerimin sessiz çılgınlıkları,
Yankılanır uçurumlarda.
Ve..
Yalnızlığıyla düşerim toprağın soguk kollarına.

Bu sevda,
Nereye götüreceğ bilmiyorum,
Bir nefes kadar yakınımdayken,
Deryalar kadar uzaklığın...
Koparır kıyılarından şerha şerha,
Nedir ağlatan beni?
Sensiz gecelerimin loş aydınlığında,
Beden sessiz vuslatı beklerken,
Sen..
Pervaneler gibi yönelmektesin aldatan ışıklara,
Çarpar ateşine bedenim hissetmez,
Hissiz yüreğinin us'una takılır özelemlerin.

Her fecirde karanlıklara açarken gözlerimi,
Doğuşunu bekler gün ışıklarını,
Ve..
Ansızın kaplar bulutlar gökkubbemi.

Yükselişidir sandığım sevdamin,
Muştular beklerken özlemlerle karışık,
Tam mutluluga yelken vururken,
Yıkılışıma yemin eder gibi duruşun,
Bir tufan gibi tarumar eder limanımı.
Ne umut kalır nede hayaller,
Hepsi birkaç anı kalır geride,
Onlarıda saklar yüreğim ebediyyen.